

*Svar:*

De hollandske „produktråd“ er offentligtretlige organer, der er oprettet som led i det decentraliseringsprincip, der anvendes i vid udstrækning i den hollandske administration. Der er oprettet produktråd for de enkelte grupper af landbrugsprodukter, f. eks. mejeriprodukter, kød, æg og fjerkræ, frugt og grønsager, korn osv. For hvert produktråd er nedsat en bestyrelse, der typisk består af 18 medlemmer, fordelt med 9 fra henholdsvis arbejder- og arbejdsgiverside. Medlemmerne repræsenterer landbrug, forædlingsindustri, engros- og detailhandel. Formanden er kongelig udnævnt, i praksis tidligere embedsmænd i chefstillinger i det hollandske landbrugsministerium.

Produktrådene administrerede de tidligere eksisterende hollandske markedsordninger for landbrugsprodukter, herunder markedsregulerende foranstaltninger. De drev ikke selv handel. Deres virksomhed finansieredes ved produktionsafgifter.

Efter gennemførelsen af EFs markedsordninger er de tidligere nationale ordninger ophørt, men produktrådene indsamler og publicerer fortsat markedsinformationer og har andre nationale opgaver, der er forenelige med markedsordningerne. Desuden har produktrådene af det hollandske landbrugsministerium fået overdraget administrationen af EFs licensordninger samt udbetalinger fra landbrugsfondens garantisektion m. v. Denne del af deres arbejde finansieres over statsbudgettet og sker under direkte tilsyn af og under ansvar over for landbrugsministeriet. Fortrolige erhvervsmæssige oplysninger, som produktrådenes funktionærer modtager i forbindelse med administrationen af EF-markedsordningerne, må ikke videregives til erhvervsrepræsentanterne i bestyrelsen.

I hvert af produktrådene er enkelte funktionærer udpeget til at deltage som sagkyndige i de hollandske delegationer til møder i forvaltningskomiteerne i Bruxelles. Disse funktionærer er blevet ansat i landbrugsministeriet.

De franske „direktorater“ har en vis lighed med de hollandske produktråd, idet der for hvert af dem er nedsat en bestyrelse, der omfatter erhvervsrepræsentanter, og idet deres virksomhed til dels finansieres ved produktionsafgifter. De er imidlertid institutio-

ner direkte under ministerierne. Som eksempel kan nævnes FORMA.

FORMA (Fonds d'orientation et de régularisation des marchés agricoles) har en bestyrelse på 24 medlemmer, hvoraf 12 er erhvervsrepræsentanter, 6 udpeges af finansministeren og 6 af landbrugsministeren. Formanden udpeges af de to ministre i fællesskab. I bestyrelsesmøder deltager ex officio fondens direktør, der er embedsmand, udnævnt af de to ministre. Funktionærer i fonden, der er embedsmænd, deltager i de franske delegationer til forvaltningskomitémøder i Bruxelles.

*Spørgsmål 21:*

Der ønskes en mere fyldestgørende besvarelse af udvalgets spørgsmål nr. 3.

*Svar:*

Det er tvivlsomt, i hvilket omfang der kan blive tale om beslutningsret for udvalget. Med hensyn til rådgivning og indstillingsret ligger det klart, at udvalget kan rette henvendelse til ministeren, som må tage stilling til, i hvilket omfang han vil følge rådet eller indstillingen. En egentlig beslutningsret vil kun undtagelsesvis forekomme, som f. eks. med hensyn til, om der skal foretages interventionsopkøb i en given situation, eller om dette skal søges undgået. Selv om sådan beslutning er truffet, har ministeren adgang til at ændre denne.

*Spørgsmål 22:*

Kan ministeren bekræfte, at alle afgørelser i henhold til denne „lov“ træffes på ministerens ansvar?

*Svar:*

Det kan bekræftes, at alle afgørelser i henhold til loven træffes under ministerens ansvar.

*Spørgsmål 23:*

Vil der med hjemmel i en lov som den foreslåede kunne pålægges arealafgifter?

*Svar:*

Nej.

*Spørgsmål 24:*

Kan ministeren nærmere redegøre for de refusionssystemer, der omtales i ministerens svar på spørgsmål 6?